

V ten čas,
světem Ctěný,
přející si vyjádřit
svůj význam ještě jednou,
promluvil ve verších
se slovy:
„Král Dharmy,
ničitel bytostí,
když se objeví
ve světě,
shoduje se s touhami
živoucích bytostí,
kázajíc Dharmu
(pravé učení)
v celé škále způsobů.
Tathagata, (Buddha),
hodný cti
a pocty,
je v moudrosti hluboký
a daleko dosahující.
Dlouho zůstal mlčenlivý
ohledně zásadního,
bez spěchu
ihned promluvit.
Pokud ti, kdo jsou moudří,
o tom slyší,
mohou tomu věřit
a rozumět,
ale ti bez moudrosti
budou mít pochybnosti
a výčitky
a po celý čas
budou dlít v omylu.
Z tohoto důvodu se,
Kashyapo,
přizpůsobuje té osobě,
aby získala správné
nahlížení. Kashyapo,
měl bys chápat,
že je to jako velký mrak,
který povstává ve světě
a celý jej pokrývá.“
Tento prospěšný mrak
je naplněn vláhou,
osvětlujícím třpytem
a záblesky
a zvuk hromu
se rozléhá do dáli,
působíc, že se
davý radují.

Sluneční paprsky
jsou zastíněny a skryté,
čirý chlad
přichází na zemi;
masy temnoty sestupují
a šíří se – téměř se jich
můžete dotknout.
Všude padá déšť,
přichází dolů
na všech čtyřech stranách,
jeho proud a hustota
jsou nezměrné, dosahují
každé místo na zemi,
od proláklín a údolí hor
a potoků,
až po vzdálená
a odlehlá místa,
kde rostou rostliny,
keře, léčivé byliny,
stromy velké i malé,
stovky obilovin,
sazenice rýže,
cukrová třtina, vinné hrozny.
Déšť je všechny zavlažuje,
nikdo neodmítá
přijmout svůj plný díl,
vyschlá půda
je všude zalita,
byliny stejně jako stromy
bujně rostou.
Co padá z mraku je voda
jediné charakteristiky,
ale rostliny a stromy,
houští a háje,
všechny přijímají vláhu,
která je přiměřená
jejich velikosti.
Všechny různé stromy,
ať svrchované,
prostřední či podřadné,
si berou to, co odpovídá
velkým či malým,
a všem je umožněno
klíčit a růst.
Kořen, stonek, větev, list,
záře a barevnost
květiny a ovoce –
jeden déšť k nim dosahuje
a všem je umožněno
být svěží a lesklé,

ať je jejich přiděl
hmoty,
formy a přirozenosti
velký či malý,
závlaha, již přijímají,
je jedna, ale všechny
rostou a prospívají
svým vlastním způsobem.
Když se Buddha
objeví ve světě,
podobá se velkému mraku,
který zakrývá
všechny věci všude,
protože se objevil
ve světě pro dobro
živoucích bytostí,
činí při výkladu Pravdy
rozdíly
co se týká jevů.
Velký mudrc,
světem Ctěný,
k nebeským
a lidským bytostem,
ve středu všech bytostí,
pronáší tato slova:
Já jsem Tathagata,
nejctěnější
z dvounohých bytostí.
Zjevují se ve světě
jako veliký mrak,
který snáší vláhu
na suché a vrásčité
lidské bytosti,
aby byly schopny
uniknout utrpení,
získat radost
míru a bezpečí,
radosti tohoto světa
a radost nirvány
(nejvyšší štěstí).
Vy všechny nebeské
a lidské bytosti
tohoto shromáždění
bedlivě poslouchejte
a s jednotnou myslí!
Vy všichni byste se
měli shromáždit kolem
a dodržovat jednu
z nevýslovných ctí.
Já jsem

světem Ctěný,
 nikdo se mi nemůže rovnat.
 Abych živoucím bytostem
 přinesl mír
 a bezpečí,
 zjevil jsem se
 ve světě,
 a pro toto
 veliké shromáždění
 kážu sladkou rosu
 čisté Dharmy
 (pravého učení).
 Tato Dharma
 je jedinou charakteristikou,
 tou vysvobození,
 nirvány (nejvyššího štěstí).
 Jediným
 skvostným zvukem
 vykládám a odhaluji
 její význam;
 neustále
 kvůli velkému vozu
 vytvářím příčiny
 a podmínky.
 Na všechny bytosti hledím
 jako na universálně rovné;
 Nemám myšlenky
 k oblibě tohoto či tamtoho,
 k lásce k jednomu
 či nenávisti k druhému.
 Jsem bez chamtivosti
 či připoutanosti a bez
 omezení či překážek.
 Po všechny časy,
 pro všechny věci
 kážu Dharmu stejně; Tak,
 jak bych kázal pro jedinou
 osobu, tak kážu
 pro mnohé osoby,
 neustále vykládám
 a kážu Dharmu,
 nikdy jsem nedělal
 nic jiného,
 přicházející, odcházející,
 sedící, stojící,
 nikdy až do konce jsem tím
 nebyl znavený či skleslý.
 Světu přináším
 plnost a spokojenost,
 jako déšť, který všude

šíří svoji vláhu,
 význačným i prostým,
 svrchovaným i podřadným,
 dodržovatelům pravidel,
 porušovatelům pravidel,
 těm plně nadaným
 řádným chováním,
 těm, kdo nejsou plně nadaní,
 těm se správným nahlížením,
 s nesprávným nahlížením,
 těm bystrým,
 těm tupým –
 působím, že Dharma se
 na všechny snáší rovně,
 nikdy laxně či nedbale.
 Když všechny
 různé bytosti
 slyší moji Dharmu,
 přijímají ji
 podle své schopnosti,
 přebývají ve svých
 různých prostředích.
 Někteří obývají
 říši lidí
 a nebeských bytostí,
 kolem otáčejících
 králů mudrců,
 Shakry, Brahmy
 a ostatních králů –
 toto jsou podřadné
 léčivé rostliny.
 Někteří rozumějí
 Dharmě žádných výronů,
 jsou schopni dosáhnout
 nirvány (nejvyššího štěstí),
 získat šest
 transcendentálních sil
 a zejména získat
 tři porozumění,
 nebo žít v osamění
 v horských lesích,
 neustále praktikovat
 meditaci
 a získat osvícení
 pratyekabuddhů
 (sebe-probuzených buddhů)
 toto jsou prostřední
 léčivé rostliny.
 Přesto jiní hledají místo
 světem Ctěného,

přesvědčení, že se
 mohou stát buddhy,
 vynakládají
 pilné úsilí
 a praktikují meditaci –
 to jsou svrchované
 léčivé rostliny.
 A jsou tu
 děti Buddha, které
 své mysli věnují
 výhradně Buddhově cestě,
 neustále praktikují
 milost a soucit,
 s vědomím,
 že oni sami
 dosáhnou buddhovství,
 jsou si tím jistí a nikdy
 o tom nepochybují – tyto
 nazývám malými stromy.
 Ty, kteří přebývají
 v míru ve svých
 transcendentálních silách,
 otáčejíc kolem
 nezhoršování se,
 zachraňujíc miliony
 stovek tisíc
 živoucích bytostí –
 bódhisattvy
 (osvícené bytosti)
 jako tyto
 nazývám velkými stromy.
 Rovnost
 Buddhova kázání
 je jako déšť
 jediné charakteristiky,
 ale v závislosti na povaze
 živoucí bytosti
 je způsob
 jeho přijmutí
 nejednotný,
 tak jako různé rostliny
 a stromy všechny přijímají
 vláhu rozdílným způsobem.
 Buddha užívá
 této paraboly
 jako výtečného prostředku
 k odhalení
 a objasnění této záležitosti,
 užívajíc různých druhů
 slov a frází

a vykládajíc
jedinou Dharmu,
ale z hlediska
Buddhovy moudrosti
to není víc, než
jedna kapka oceánu.
Snáším dolů
dešť Dharmy,
naplňuji celý svět,
a tato Dharma
jediné charakteristiky
je každým praktikována
podle jeho
individuální schopnosti.
Je to jako ty
houští a háje,
léčivé rostliny a stromy,
které, podle toho,
zda jsou velké
nebo malé, kousek po kousku
nabývají bujnosti a krásy.
Dharma buddhů
je neustále
jediné charakteristiky,
působící, že mnohé světy
dosahují všude
plně spokojenosti;
postupným praktikováním
a krok za krokem
mohou všechny bytosti
získat plody té cesty.
Ti, kdo slyší hlas,
a pratyekabuddhové
(samo-probuzení buddhové)
obývají
horské lesy,
spočívajíc ve své
konečné existenci,
slyšíc Dharmu
a získávají její plody –
můžeme je zvat
léčivými rostlinami,
které všechny rostou
a dospívají každá svým
vlastním způsobem,
pokud zde jsou bódhisattvové
(osvícené bytosti), kteří jsou
stálí a pevní v moudrosti,
kteří plně chápou
trojí svět

a hledají
svrchovaný vůz,
tyto zveme
malými stromy,
které dosahují růstu
a dospělosti.
A jsou zde ti,
kdo přebývají v meditaci,
kdo získali sílu
nadpřirozených
schopností,
slyšeli o prázdnotě
všech jevů,
velmi se z ní těší
ve svých myslích a vyzařují
nespočetné paprsky světla,
aby zachránili živoucí bytosti
– tyto nazýváme velkými
stromy, které získaly
vzrůst i dospělost.
Tímto způsobem, Kashyapo,
je Dharma
kázaná Buddhou
srovnatelná s velikým
mrakem, který deštěm
jediné charakteristiky
zavlažuje lidské rostliny
tak, že je každá
schopna nést ovoce.
Kashyapo,
měl bys chápat,
že skrz různé
příčiny a podmínky,
různé druhy
podobností a parabol
zpřístupňuji a odhaluji
Buddhovu cestu.
Toto jsou vhodné prostředky,
které užívám,
a totéž platí
i o ostatních buddhech.
Nyní pro tebe a ostatní
kážu nejvyšší pravdu:
nikdo v zástupech
těch, kdo slyší hlasy,
nevešel do stavu
zániku.
To, co praktikujete,
je cesta bódhisattvy,
a jak budete postupně

pokračovat v praktikování
a učení se,
zcela jistě všichni
dosáhnete buddhovství.